

[J. Chr. Jensen.]

en lille Smule uklart, synes jeg, i Forslaget, som det er, og jeg kunde ønske, at det blev tydeliggjort ved nogle Rids. Det er Meningen, at Hjørnevinkler, som fremkommer ved Gennemskæring af Gader, og er mindre end 135 Grader, skal afskæres, og de skal afskæres paa den Maade, at Hjørnet deles og der trækkes en Vinkel linie gennem Halveringslinien, saadan at Hjørneafskæringen bliver mindst 3 m i 1ste og 2den Grundkreds og 5 m i 3die og 4de Grundkreds, og desforuden skal Magistraten ved Hovedveje yderligere kunne diktere, at Hjørneafskæringen skal være indtil 10 m. Nu synes jeg ikke, man gaar indtil nok i den indre By, idet Hjørneafskæringerne burde være størst, hvor Gaderne er smallest. Derfor kunde jeg tænke mig, at man nøjedes med en Afskæring paa 4 m, som man kunde fastholde alle Vegne. Og hvad den 10 Meters Afskæring angaar, mener jeg, at man gaar alt for vidt. 10 m er for meget i de ydre Kredse, hvor man i Forvejen har brede og ordentlige Gader. Men hvis man fastholder Kravet om denne Bredder, vil jeg mene, at det store ekstra Areal, der medgaar til saa store Hjørner, burde henlægges til Ejendommen og regnes som ubebygget Areal. Men der, hvor jeg mener, at denne store Hjørneafskæring gør størst Skade, er i Planen; der er ikke Grund til ved en saadan Afskæring at skabe Mulighed for at faa flere skæve Værelser end nødvendigt. Derfor vil jeg henstille dette Spørgsmaal til Overvejelse.

Jeg kommer dernæst til § 41, Ekspropriationsparagraffen. Denne Paragraf vil betyde uhyre med Hensyn til at faa en Regulering af Bebyggelsen i Fremtiden. Der staar her, at hvis en Del af en Ejendom eksproprieres, kan Ejeren forlange, at Kommunen skal overtage denne Ejendom, hvis den ikke kan udnyttes som hidtil. Her mener jeg dog, at man bør tilføje i Paragraffen disse Ord: „eller i Forbindelse med Naboejendommen“. Det vil altsaa sige, at jeg henstiller til Overvejelse, at man indfører virkelig tvungent Mageskifte. Der findes i København et Utal af manglekantede, uregelmæssige, skæve Byggegrunde, og disse Grunde kan naturligvis ved tvungent Mageskifte saa godt som alle sammen anvendes paa en fornuftig Maade i Forbindelse med Naboejendomme. Men hvis man ikke er forsigtig her, kan Kommunen komme til at overtage en Masse af disse Grundstykker, som hvert for sig ingen Værdi har. Jeg ser nok, at denne Paragraf skal ses i Forbindelse med § 23, men denne § 23 er saa uklar, at i

alt Fald jeg ikke kan se eller maale Rækkevidden af den. Jeg beder derfor om, at man nøjere kommer ind paa Spørgsmaalet. Ligeledes skal den ses i Relation til § 37, som er den egentlige Magelægsparagraf, men det fremgaar heller ikke klart og tydeligt af denne Paragraf, at der kan foretages tvungent Magelæg, naar en Ejendom nedrives og opføres igen sammen med eller op ad en uregelmæssigt bebygget Nabo grund, og der er ikke Tvivl om, at Adgangen til saadanne Magelæg vil blive hilst med Glæde af alle Grundejere, som ønsker at bygge deres Ejendomme om. Med Hensyn til Spørgsmaalet blandet Bebyggelse hjemles der det offentlige Ret til, hvis der er Beboelse, Fabrik eller anden Bebyggelse sammenblandet paa en Maade, som volder Ulempe, at kunne fjerne en af disse Bebyggelser. Jeg kan egentlig ikke se, at denne Paragraf har nogen reel Værdi, idet vi allerede har det samme i Sundhedsvedtægten. Jeg ser nok i Bemærkningerne, at man her synes at faa en videre Beføjelse. Jeg har heller ikke noget imod, at man faar det, men jeg synes, man kunde henvise til § 41, Ekspropriationsparagraffen, hvor man samtidig har Erstatningsspørgsmaalet.

Saa kommer § 55. Det er den Paragraf, som omtaler Beboelseslejligheder. Naar jeg læser denne Paragraf, bliver jeg ikke mindre bekymret. Her slaas det fast, hvordan Beboelseslejligheder i Fremtiden skal være. Der staar i denne Paragraf, at man forlanger kun eet Opholdsrum, men at det skal have et Mindstemaal paa 15 m², og saa forlanger man, at der skal være Solllys i dette Rum „efter Magistratens Skøn“. Nu ved jeg ikke, om man tør overlade alene til Magistratens Skøn at bestemme dette. Jeg tror dog, at man skulde skrive nogle nærmere Regler; for Gaderne i dette Land og i denne By ligger jo saadan, at da Solen ikke gaar hele Horisonten rundt, er der en Tid særlig om Vinteren i vort nordlige Klima, hvor Solen ikke kan skinne hverken paa en Del af Vestsiden og heller ikke paa Nordsiden. Hvis man kunde diktere for nye Kvarterers Vedkommende, at alle Veje skulde ligge i Retningen Syd—Nord, vilde alle Lejligheder kunne faa enten Østsol eller Vestsol, og saa vilde man ved Altaner alle Vegne kunne faa Sydsol, men det lader sig naturligvis ikke gøre. Jeg beder dog om, at man indsætter nogle Regler for dette, saa at det ikke bliver Magistratens Skøn alene, der bliver det afgørende her. Stk. 4 bestemmer, at der i hver Beboelseslejlighed skal være mindst eet Værelse, en Opholdsstue, paa ikke under 15 m², men der staar intet som